די חסידישע טאכטער

פון אריינגעלעך ראמאן אויס דעם פוילישן - חסידיש - אידישן לעבען

ספעציעל געשריבען פאר „אידישן זשורנאל"

פון י. ב—ם

(120טע פארזעצונג

...ן חייסט מיך שווייגען שיינדעלע, ...סט מיך דיין — היר—שעל, האט ...ל איבערגעזאגט די ווערטער. ווי ...בער וועל איך דיינער זיין, און ...ן בין איך דיינער געווען?

...ן זאגט, אז פרויען זיינען שטארק ...ליעבען, אז פרויען נארען קיינמאל ...ן זייערע געליעבטע און פארליבען זיי ...ך אויף אן אמת דאמאלס זיינען זיי צו ...מס פעהיג, דאמאלס זיינען זיי גרייט ...ן מיגערען צו צורייסען דעם, וועלכער ...ליעבט. ליעבע צו פארשוועכען.

...ון דאס אמת שיינדעלע?

...ורשעל האט איהר אריינגעקוקט ...ן דן אויגען, געהאלטען זיין בליק ...ן איהרען, און איהר ניט געלאזען ...ן אויגען פארבאהאט.

...ן ווילסט אז איך זאל ניט ריידען, ...ווייען, שטום ווערען, דערפאר וואס ...ן חייסט מורא פאר מיינע ווערטער, ...לכעס, אבער ווי אזוי האנדעלסטו? ...ן מיסטו געטון?

...ין נאנצע האפנונג שיינדעלע ביז־ ...ן, מיין נייער גלייבענס נאם, ...ן חאט אין מיר די שעהנסטע ...ן נעשאפען. די ווייסט מיין ...ן, מיינערע שיינדעלע אז נאר א ...ן דיר האב איך מיט באקומען מיין ...ן פארצוועצען. אז דו ביזט די ...ן ווענען עס קומט א טייל פון מיין ...ן אזוישען מיינע חברים, און אהן ...ן מארוואס שליידערסט מיך ארונטער ...ן נייחנום אריין, רייבסט מיין פאר־ ...ן און ווענט מיך פיליכט טריי ...ן צום וואהנזין.

...ן עכטווישונג אין דיר איז פאר מיר ...ר בעססער קלאפ, גראדע אין דער ...ן נען איך נייטיג מיך אין דיר, אין ...ן אומארמונגען, אין דיינע קושען. ...ן איז דער באלזאם פאר מיינע שמערצ־ ...ן וואס איך האב ביז יעצט נעהאט, און ...ל נאך געווים האבען. מיין מוטער ...ן איז יונגערהייט פון מיר פאר־ ...ן. פון יענע אומארמונגען ...ן איך ניט געוואוסט, און יעצט ...ן דו געזאגט געקומען און צושמע־ ...ן דיין גלייבען, צוטראטען מיינע ...ן און שיסט מיך ווייטער אן ...ן בעטען ערגעץ לייבע . . .

שיינדעלע האט צוזאמענגעבראכען, ...ן מעהר כעהר ניט געקענט צו זעהן די ...ן פון הירשעל. זיינע ווערטער ...ן פיילען געפאלען אין איהר הארץ ...ן האט שווייגענדיג ארומגענומען חרש ...ן און זיך געוואונשען צו שטארבען אין ...ן פרעסט.

...ליב מיר הירשעל — אז ווען דער ...ן קומט יעצט און באפרייט מיך פון ...ן ווען וואלט ער געווען די בעסטע ...ן פאר מיר. איך ווייס און באר־ ...ן איך וואס עס הייסט זיין אומגליקליך, ...ן איך וואלט שוין אלס בליקען פון ...ן פרעמדען חתן, צו וועלכען איך וועל ...ן ניט טארען צו ריהרען אהן קיין ...ן, אבער הירשעל? — היר־ ...ל?

...ן ווייסטו ניט אז דערווייל בין איך נאָ ...ן חסידישע טאכטער פון שטעדטעל. אז ...ן דערווייל שפיל איך די ראָלע פון יענער ...ן שיינדעלע וועלכע האט נאך אין איהר לע־ ...ן קיין מענער האנט ניט באריהרט, און ...ן וועלכע באר זיך ניט געפינען אין די ...ן אויגען פון א מאנספערזאן.

...ן נאך ווי דו מיין רבי — מיין ...ן ווייטער ווייסט, ווי עס ברויזט מיין ...ן צו דיר, ווער נאך באגרייפט ווי ...ן איך וואלט געווען, קענען מיט ...ן יענעם נארישען קאנטראקט שלי־ ...ן פאר דער עפענטליכקייט אום אויף